

Megsárgult lapok - Pisont Pista a "legszerényebb király"

2012 szeptember 16. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

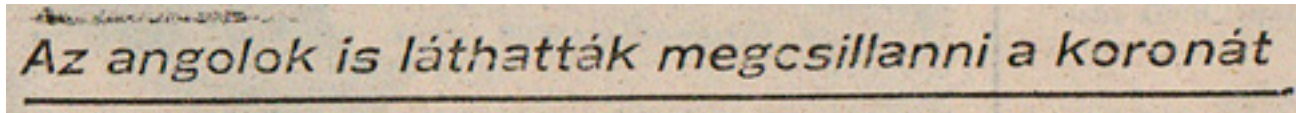
Még nincs értékelve

Mérték

Ha már a címből? (ejnye, rejtélyesebben kellett volna fogalmaznom!) nem derülne ki eleve, jó kis találás kérdéssel kezdenénk: vajon a legutóbbi évtizedek melyik világraszóló spílerér? állítja a fentieket az egykori népsportos újságíró, Pajor-Gyulai László? Mármost hogy állította 1992-ben.

Nos, az egykori kispesti, majd - mérsékeltebb üzemmódban - Hungária körúti kedvenc?! (Izraelb?! nincs adatunk), születési nevén **Pisont Istvánról**.

Képelem, az angolok bizonyára azóta is róla beszélnek... Hogy egyszer... hogy megcsillanni... Az apropó, ki nem találná az olvasó, az lett volna, hogy éppen húsz esztendővel ezelőtt, egész pontosan május 13-án a magyar válogatott, élén mai delikvensünkkel, barátságos mérkőzést celebrált az angolokkal. És mindössze 1-0-ra kapott ki!

Más időben szocializálódott hazai drukker nemigen tud mit kezdeni az efféle hozzáállással, de bizony, a 2010-es éveket megelőzően is létezett olyan a mi kis labdarúgásunkban, amikor már annak is örültünk - és akkor tényleg mindannyian, *pártállástól* függetlenül -, ha "csak kis arányban" verték a mieinket. Nota bene, egy akkori angol 1-0 nem is volt olyan alázás, mint manapság holland kiszereleésben... Brit szakértők mondják, akiket a meccs másnapján szólaltattak meg a sajtóban, hogy "örült nagy szerencsénk volt - Tudtuk, hogy nehéz lesz, de ennyire azért nem gondoltam volna - Hiába játszottak mezőnyben biztatóan magyarok... - A döntetlen lett volna az igazságos eredmény". Ismétlem, mindezt a győztes angolok részéről nyilatkozták a 90 perc láttán.

(Ma annyiban volnának mások a értékelések az aktuális rivális oldalán, hogy az eljelleket kell csak az ellenkezőjére cserélni: "tudtuk, hogy könnyű lesz, de...", stb.)

Érdekes névsor egyébként: a másnapi Nemzeti Sportban az "Így látták az angol-magyart" cím alatt olyanok páromondatos megszólalásai követik egymást, mint *Billy Wright, Bert Millichip, Neil Webb, Bobby Moore, Gary Lineker*... Meg Albert Flórián, Czibor Zoltán, Bene Ferenc. Rég volt. Rég a frászt! Alig húsz éve.

A népsportos összefoglaló cikkének, sajnos, csak a fele maradt meg gyűjteményünkben, de így is érdemes beleolvasni. Már az első bekezdés is olyan különös áthallással bír a ma számára...

Régen ünnepelt úgy meg közönség és szakma együttesen egy végeredményben teljesen sima, hazai pályán elszenvedett 0-1-es vereséget, mint tette (tettük...) azt ezúttal, az angolok ellen.

Nézzük, milyen szavakat használt a fent említett újságíró a Pisont-interjúban, amely a vonatkozó NS-oldal másik nagy anyagát képviseli:

Gratulálok, Pista, ezúttal vitathatatlanul te voltál a magyarok közül a legnagyobb király.

Jól játszottál.

Te annak rendje és módja szerint mindent megtettél, hogy megháláld a bizalmat.

Most csellenghetél, és ez jó hatással volt rád.

És már akkor is azt mondták a "szakmán" belül, hogy a sajtó nem támogatja eléggé a válogatottat, a magyar футбол ügyét... Nem tudom, mit tehetett volna még az ebbéli igyekezettől bizonyára már-már elfehéredt skribler?...

A válaszok pedig... olyan dicséretes szerénységtől tanúskodnak, amit mint tankönyvet kezelhetnek valószínűleg a ma hazai sztárjai is:

... Boldogan leülök a kispadra (is). Olyan játékos mögött, amilyen Détári, ez csöppet sem szégyen. (...) A magyar labdarúgásnak az az érdeke, hogy a válogatott kijusson a világbajnokságra, nem pedig az, hogy egy Pisont Pista nevű fiatalember minél többször húzhassa magára a címeres mezt.

Annyira szép, mit tehetnénk hozzá? Ha egy-egy labdarúgó *verbális* szerénységén - köztük az e nemben deklaráltan *legnagyobb királyén* - múlt volna, a magyar válogatott egész biztosan kijut arra fránya világbajnokságra! vagy a következ?re. Vagy a következ?re. vagy az azután. Vagy valami.

A teljes oldalkép:

És a két cikk külön, kinagyítva:

Hajtás után pedig a bal oldali hasáb nagyban:

A május 14-i lapszám 3-dik oldalának túlsó felén egyébként az övéit Budapestre elkísér? **Gary Linekerrel** olvasható teljes kolumnás interjú. Ez megtekinthet? társblogunk, a **Korpás Hajrá!** kifejezetten ezzel a cikkel foglalkozó posztjában:

[A Barcelona, a spagetti és a szerelem](#)

(Záró megjegyzésként a végére: a mostani bejegyzésünkben használt anyagok *jó min?ség? szkennelés* eredményei. Nehéz elhinni, de pontosan két évtizeddel ezel?tt még ilyenek voltak a Népsport oldalai, fotói... Nem sokáig, rövidesen nagy mértékben feljavult a nyomdatechnika, kés?bb pedig jött a ma megszokott színes verzió.)

(A kicsinyítve betett illusztrációk rákattintva nagyobbak lesznek, akkor pedig a jobb-klikk menü?l a Kép megjelenítése parancsra még nagyobb, jól olvasható méretben jelennek meg.)

nemzeti Sport, 1992. május 14.

<http://sargalapok.blog.nepsport.hu> - A Flag Polgári Magazin partnere

Ajánló

